

[Viggo Starcke.]

bejde, der skal betale. Vi fra vor side mener, at det er de formuer, som er skabt i fortiden gennem jordspekulationen, der skal betale, men da man ikke kan finde dem, fordi penge kan bevæge sig fra jord til aktier og fra aktier til varelagre, kan vi ikke ramme dem nøjagtigt. Vi ved blot, at hovedmassen af de penge, der er tjent ved jordspekulation, ligger inden for den samlede formuemasse, og derfor vil den rimeligste løsning være i en overgangsperiode at lade dem betale en udligning til skødehaverne.

Dette er vort første bidrag til løsning af krisen, og det kan gennemføres den dag, de radikale vil være med. Retsforbundet rejste en lille del af jordspørgsmålet i borgerrepræsentationen gennem protesten mod den sindssyge ordning vedrørende Østifternes Kredittforening. Dengang grinede de radikale ad fru Gudrun Bjørner, som rejste spørgsmålet. Det ærede medlem hr. Rager forsøgte at latterliggøre det, hvorved han desto værre er kommet til at latterliggøre det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som nu har taget sagen op.

Men fra det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard hørte man, så vidt jeg var opmærksom på det, ikke et eneste ord om grundskylden, om løsning af jordspørgsmålet, om virkeliggørelse af husmændenes vigtigste krav. I årenes løb har der i Dagens Nyheder stået op imod 100 kronikker, først skrevet af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), dernæst af det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, og ikke en eneste af disse kronikker har handlet om fuld grundskyld. Dette er fuldstændig afslørende. I stedet for at søge en løsning gennem grundskylden, som husmændene ønsker det, kommer det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og vil allernådigst tilkaste husmændene lidt tillægsjord. Det er for billigt.

Retsforbundets andet bidrag er forslaget om en aftrapning af tolden og toldbeskyttelsen. Det vil give billigere varer, og det vil give lavere skatter. I løbet af 5 år kan

vi uden chokvirkning for erhvervslivet gennemføre denne frigørelsesreform. For hver 1 000 kr., der betales i told, betales der i dag samtidig 1 000 eller 2 000 kr. ekstra til den toldbeskyttede, restriktionsbeskyttede kapital. Det vil sige, at ved frigørelsesværket vil befolkningen spare meget, meget større beløb end det, der går ud af statskassen. Den ulempe, som en enkelt toldbeskyttet virksomhed måske vil føle den kommer ud for, opvejes ved, at andre virksomheder mister deres toldbeskyttelse, således at de varer, de skal levere, bliver billigere. Derigennem er vi i stand til at billiggøre produktionen og forhøje vor konkurrenceevne i udlandet.

Vort tredje bidrag er det forslag, vi har stillet om restriktionernes afvikling og derigennem ophævelse af varedirektoratet. Også dette vil billiggøre varerne og sænke skatterne, og det vil samtidig indskrænke administrationen.

Vort fjerde bidrag er forslaget om ophævelse af prisdirektoratet, som jo ingenlunde har formået at hindre prisernes stigning. Prisloven kan samles i en eneste paragraf: alle prisaftaler er forbudt.

Vort femte bidrag er forslaget om næsten omgående bortfald af den lede tøjskat. Det vil billiggøre tøjet for alle dem, der skal købe, det vil lette butikshandelen for alle dem, der skal sælge, og det vil give bedre vilkår for tekstilindustrien, som skal producere disse varer.

Vort sjette bidrag er forslaget om skattefrihed for overarbejde. Vi indrømmer, at det er et lille bidrag, men det har sin berettigelse deri, at hvis man gør overarbejde skattefrit, vil meget arbejde blive taget op, og der vil blive produceret varer, som i dag ikke bliver produceret, fordi skatten virker afskrækkende.

Vort syvende bidrag er forslaget om, at der optages forhandlinger med nationalbanken om overgang til et sikkert pengevesen, så man bliver i stand til at standse finansministerens overtræk og derigennem føre et virkeligt stød imod inflationen og